

Ірина В. Чуб

головний спеціаліст відділу виставкової діяльності Управління інвестиційної політики, міжнародної технічної допомоги та виставкової діяльності апарату Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України,
<https://orcid.org/0009-0004-5218-8102>

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТІЙКОСТІ

Стаття присвячена аналізу можливостей забезпечення національної стійкості в умовах динамічних безпекових викликів та гібридних загроз ефективності, якості її нормативно-правового базису та дієвої інституційної архітектури. Відзначено, що удосконалення цієї сфери є не просто формальною вимогою, а стратегічною необхідністю для створення гнучкої системи публічного управління, здатної оперативно реагувати на кризи, адаптуватися до змін та забезпечувати безперервність функціонування життєво важливих процесів. Належне правове регулювання у компонуванні з чітким розподілом повноважень між інституціями надає можливість трансформувати теоретичні засади концепції стійкості у практичні механізми захисту національних інтересів, що потребує перегляду застарілих норм та впровадження інноваційних підходів до координації зусиль держави, бізнесу та громадянського суспільства.

Акцентовано на застосуванні мультифакторного аналізу, алгоритмічних аудиторів та інтерактивної візуалізації даних для мінімізації корупційних ризиків в управлінській сфері, забезпеченні ефективності розподілу ресурсів. Аргументовано, що оптимізація публічного управління у сфері національної стійкості вимагає переходу від фрагментарної цифровізації до розбудови цілісної екосистеми цифрової безпеки. Стратегічне управління інформаційною безпекою в сучасних умовах вимагає системного підходу, що включає регулярну оцінку вразливостей, модернізацію технологій захисту та провадження національних стандартів. Обґрунтовано створення інтегрованої багаторівневої платформи моніторингу та адаптивного управління ресурсами національної стійкості в умовах гібридних загроз, яка збирає дані щодо стану критичної інфраструктури, запаси ресурсів, а також соціальні настрої, які доступні у режимі реального часу. Констатовано, основним чинником національної стійкості у сфері стратегічних комунікацій є прозорість та підзвітність органів публічного управління, що забезпечує своєчасний зворотній зв'язок та локалізує вплив дезінформації, перетворюючи консолідовані дії на інструмент стратегічного виживання держави.

Ключові слова: національна стійкість, нормативно-правовий механізм, публічне управління, стратегічні комунікації, комунікативна взаємодія, цифровізація, національна безпека, органи публічної влади.